

РЕШЕНИЕ

№ 5161

гр. София, 29.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 11.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **281** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на В. Н. Й. срещу Заповед № 513з-11105 от 17.12.2021 г. на Директора на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) към Министерство на вътрешните работи, с която на основание и чл.204, т.3, чл.194, ал.2, т.2, вр. с чл.200, ал.1, т.11, пр.1 от ЗМВР, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

Жалбоподателят, чрез адв. М. и адв. С., счита заповедта за незаконосъобразна. Развити са доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради противоречието му с материалния закон и нарушение на процесуалните правила. Твърди се, че е налице нарушение на съдопроизводствените правила, като дисциплинарно наказващият орган не е спазил правилата за мотивиране на преценката си за определяне на наказанието по реда на чл.206, ал.2 от ЗМВР. Не са изложени мотиви за спазване на изискванията на чл.206, ал.2 от ЗМВР, както и не са взети предвид обстоятелствата, че във връзка със служебните задължения на жалбоподателя, същият е награждавана три пъти и няма незаличени дисциплинарни наказания. Административно-наказващият орган неправилно е преценил дадените от служителя в хода на извършената проверка писмените обяснения. По съществуващото на спора излага, че не е налице допуснато нарушение на служебните задължения, доколкото жалбоподателят не е бил водещ по разследването и е извършвал

процесуално – следствени действия за краткия период от 14.07.2021 г. до 16.08.2021 г. Моли за отмяна на оспореният административен акт. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът, Директорът на СДВР, чрез юрк. Х., оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. Излага доводи за законосъобразност на оспорваната заповед. Подробни съображения в подкрепа на издадения административен акт излага в представените по делото писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Видно от кадрова справка рег. № 513р-87190 / 11.10.2021 (л. 109) В. Н. Й. е назначен със Заповед рег. № 513з-4463 / 1 3.06.2016 г. на длъжност старши разследващ полицай в група „Разследване на криминални престъпления“, на сектор „Разследване“ към 06 РУ СДВР, считано от 13.06.2016 г., която длъжност заема до момента.

В СДВР е постъпило постановление от Б. Г. - прокурор при СРП по ДП № 230 ЗМК-2278/2020 г, по описа на 06 РУ - СДВР, пр. пр. № 50424 / 20 г. по описа на СРП, вх. № 513000-50544 / 27.08.2021 г. по описа на СДВР. В постановлението се съдържали предварителни данни за извършено нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в това, че инспектор Р. Й. Д. - старши разследващ полицай в група „Разследване на криминални престъпления“ на сектор „Разследване“ към 06 РУ при СДВР и инспектор В. Н. Й. - старши разследващ полицай в група „Разследване на криминални престъпления“ на сектор „Разследване“ към 06 РУ при СДВР, за периода от 18.12.2020 г. до 26.08.2021 г. многократно са удължавали срока на разследването до 18.08.2021 г., като през тези осем месеца не са осигурили правилно, пълно, обективно и законосъобразно провеждане на изследването. В постановлението е посочено, че в периода от 18.12.2020 г. до 26.08.2021 г. инспектор Д. и инспектор Й. са бездействали, като водещи разследването, без да посочат обективни причини, не извършвани действия по разследването – по липса на процесуална активност по съблюдаване и спазване на правата на пострадалите, събиране на нови доказателства и проверка на вече събраните, неизпълнение на дадените писмени указания в пълнота, незаинтересованост и неоправдано забавяне на производството. С посоченото постановление прокурор Г. отстранява от разследването по досъдебно производство № 230 ЗМК-2278 / 2020г. по описа на 06 РУ - СДВР, пр.пр. № 50 424 / 2020 по описа на СРП, инспектор Д. и инспектор Й..

На 07.09.2021 г. със Заповед № 513з-7756 / 2021 г. на директора на СДВР, на основание чл. 205, ал. 2 от ЗМВР, е възложено на комисия в състав: председател и трима члена, да извърши проверка по данни за извършено дисциплинарно нарушение на двамата служители на 06 РУ СДВР, при работата по досъдебно производство №2278/20г. по описа на 06 РУ - СДВР, пр. пр. №50424/2020 г. Инспектор Й. е запознат със заповедта на 01.10.2021 г.

Със Заповед №513з-8826 / 13.10.2021 г. на директора на СДВР е изменена Заповед №513з-7756 / 2021г. С посочената заповед е определен нов член на проверяващата комисия, който е запознат със събраните до този момент материали, за което е изготвен протокол № 513р-88630 / 15.10.2021 г.

В хода на проверката комисията е получила разрешение от наблюдаващия прокурор да се запознае с материалите по досъдебното производство.

В хода на дисциплинарното производство е прието за установено, че досъдебно производство № 230 ЗМК-2278/2020г. по описа на 06 РУ при СДВР, пр. пр. № 50424/2020г. по описа на СРП е образувано на 18.12.2020г. срещу неизвестен извършител за престъпление по чл.198, ал.1, вр. чл.18, ал.1 от НК. Сигналят е постъпил на 18.12.2020г. в 06 РУ при СДВР и разпределен с резолюция от 18.12.2020г. на старши разследващ полицай Р. Д. при 06 РУ при СДВР.

С постановлението за образуване на досъдебното производство наблюдаващия прокурор е дал указания в пет точки, а именно: да се установи пострадалото лице и да бъде разпитано, да се изиска от Нова ТВ репортаж на К. Г., да се възложат оперативно - издирвателни мероприятия (ОИМ) за установяване на мястото на извършване на престъплението и да се извърши обход за установяване на камери за видеонаблюдение, да се установят и разпитат в качеството на свидетели и други лица запознати със случая, да се извършат и други процесуално-следствени действия (ПСД), станали необходими в хода на разследването.

С постановление от 22.12.2020 г., наблюдаващия прокурор е дал допълнителни указания: да се изготви съдебно-оценителна експертиза (СОЕ), да се установи лицето С. Я. и да бъде извършено разпознаване от пострадалата, да се приобщят записи на камери за видеонаблюдение, да се назначи видео-техническа експертиза (ВТЕ) при необходимост, да се приложи справка от ИДПС за малолетния М.М., като след извършване на указаното, делото да се докладва на наблюдаващия прокурор.

Дадените с постановлението за образуване на досъдебното производство указания са частично изпълнени от разследващ полицай Д..

Сроковете по ДП № 230ЗМК-2278/2020г. били удължавани неколнократно, като последното искане за удължаване на срока с два месеца било от 18.08.2021г. до 18.10.2021г.

С Постановление №50424 / 26.08.2021г., издадено от прокурор Б.Г., жалбоподателката е отстранена от досъдебното производство. Наблюдаващият прокурор е изложил доводи за некачествено разследване, както и че били налице дълги периоди на забавяне и бездействие. Не била назначена своевременно видео-техническа експертиза (ВТЕ) на приложените към делото записи, а след назначаването ѝ с Постановление № 230ек-362 / 15.03.2021г. и определен срок за изпълнение 01.05.2021г., към датата на отстраняването на инспектор Д., експертизата не била изготвена. Разследващ полицай Д. не била предприела никакви действия за изясняване на причините за неизготвянето ѝ. Фактичката обстановка не била изяснена, не били проведени пълни и задълбочени разпити на пострадалата, а разпознаването било проведено изцяло формално. Не била назначена съдебно-оценителна експертиза, тъй като при проведения разпит на пострадалата Й., не били описани вещите, които е съхранявала в дамската си чанта, поради което е било необходимо да се извърши повторен разпит на гражданката Й., като същият не бил проведен.

За извършената проверка е изготвена справка рег. № 230р-43620 / 2021 г. от 03.11.2021 г., с която жалбоподателят е запознат срещу подпис. Проверяващата комисия е установила данни за извършени нарушения на служебната дисциплина а именно, че са извършени пропуски от разследващите полицаи и разследването не е водено задълбочено.

Пропуските се състоят в следното: разследващ полицай Й. е извършил непълен разпит на пострадалата, в който, както твърди прокурор Г., не е установено какви точно са действията, извършени от двете лица, както и какви са вещите обект на грабежа. В протокола за разпит на пострадалата не са налични показания, относно това, какво е съдържанието на дамската чанта, този пропуск е наложил - призоваването на пострадалата отново, с оглед последващо назначаване на СОЕ. Същата не е намерена на известния по делото адрес. Няма данни пострадалата да е търсена по телефона от разследващ полицай Д., което допълнително забавя приключването на делото. Установено е също, че в изготвения протокол за разпознаване на лице, разследващ полицай Й. некоректно е записал, че това е лицето, за което пострадалата е дала показания. Посочено е, че при извършване на такова ПСД задължително следва да бъде посочено пред поемните лица, присъстващи на разпознаването, какво точно е извършило лицето, което е било разпознато и по какви признаци, тъй като поемните лица на разпознаването няма как да знаят какви са дадените от пострадалата показания.

Според Д. е безспорно доказано неправомерно поведение от страна на разследващите полицаи Д. и Й. при 06-то РУ-СДВР по досъдебно производство 2278/2020г. по описа на 06-то РУ-СДВР. Същите не са извършвали качествено и в пълен обем процесуално - следствени действия, за да може да разследването по делото да приключи в максимално кратък срок, както и че работата на полицейските органи по документиране на проведените ОИМ и базираните на тях изводи е незадълбочена.

Предвид изложеното, комисията е приела, че с поведението си инспектор Й. не е изпълнил задължението си на разследващ орган по чл. 203, ал. 1 и ал. 2 от НПК „Разследващият орган взима всички мерки за осигуряване на своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването“ и служителят не е изпълнил вменените му задължения, в типова длъжностна характеристика № 513р-29074/2018 г. за заеманата от него длъжност „старши разследващ полицай“: „Провежда разследване на престъпления от общ характер по реда на НПК, в предвидените процесуални срокове- ръководейки се от закона и от основните принципи, залегнали в Конституцията на РБ, разпоредбите на НПК, НК, АПК, ЗЗКИ, ЗМВР, вътрешноведомствените актове на МВР и писмените указания на прокуратурата, като взема решения самостоятелно при вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото“, „Взема, всички мерки за осигуряване , на своевременно, законосъобразно и успешно извършване на разследването, събира доказателства и извършва необходимите действия, съобразно НПК за разкриване на обективната истина.“ Прието е, че инспектор Й. не е взел всички мерки, за да осигури обективното, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, с което е реализирала, дисциплинарното нарушение по чл. 200, ал. 1, т. 11, пр. 1 от ЗМВР „неизпълнение на служебни задължения“, за което законодателят е предвидил дисциплинарно наказание „порицание“ налагано за срок от шест месеца до една година. Предвид установеното при проверката, вида и тежестта на извършеното нарушение на служебната дисциплина, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата, комисията е счела, че на В. Й., следва да бъде наложено наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

Жалбоподателят се е запознал със справката на 05.11.2021г. като му е връчена

покана № 230р-44077 / 05.11.2021г. за даване на писмени обяснения.

Във връзка с връчената покана, Й. е депозирал писмено обяснение (л.39 по делото).

Дисциплинарно наказващият орган е запознат със Справка рег. №230р-43620 / 2021 г. от 03.11.2021 г. на 22.11.2021 г., видно от положения подпис с дата.

С покана № 513р-103374 / 29.11.2021 г., получена от Й. на 01.12.2021 г., е дадена възможност за запознаване с материалите по дисциплинарната проверка и вземане на становище. На 07.12.2021 г. служители на 06 РУ СДВР са извършили проверка за депозирани в деловодството на СДВР писмени обяснения от служителя, при която е установено, че такива не са постъпвали.

Проверката е отразена в Протокол № 513р-106223 / 07.12.2021 г. (л.14 по делото).

Издадена е процесната Заповед № 513з-11105/17.12.2021 г., с която при преповтаряне на фактическата обстановка, отразена в Справка рег. №230р-43620/2021 г. от 03.11.2021 г., на основание и чл.204, т.3, чл. 194, ал.2, т.2, вр. с чл.200, ал.1, т.11, пр.1 от ЗМВР, на инспектор В. Й. е наложено дисциплинарно наказание “порицание” за срок от шест месеца.

Приети като доказателство по делото са и материалите съдържащи се в процесното досъдебно производство № 230 ЗМК- 2278 / 2020г. по описа на 06 РУ-СДВР, пр.пр. № 50424 / 2020г. по описа на СРП.

По делото е разпитана като свидетел Р. Й. Д.. Видно от показанията й, същата работи в Шесто РУ като старши разследващ полицай и познава В. Й. от доста години, с който са колеги. Заявява, че миналата година на всеки един от тях ДП бяха около 60-70, но заради коронавируса, отсъствието на повече колеги, към настоящия момент бройката е увеличена и средно имат между 80-95 ДП, с указания от ръководителите. Посочва, че жалбоподателят дава между две и три дежурства двадесет и четири часови, в рамките на един месец. Намалено работно време не е имало, но заради пандемията непрекъснато имало отсъстващи колеги болни от вируса, болни не само от коронавирус, а от заболявания, майки с малки деца. Непрекъснато отсъствал някои колега и останалите поемат за определен период от време и неговите дела. Зависи за какво конкретно е престъплението, но запознаването с ДП било около ден, после се прави план за работа и започват да призовават свидетели. Свидетелката посочва, че и срещу нея също е образувано такова производство, със същото ДП. Тя била титуляр, а на колегата Й. му било преразпределено това ДП по заместване за около двадесет дни и след него друга колежка е довършила делото, тъй като свидетелката и Й. са били отстранени от наблюдаващия прокурор по това дело. Прокурорът не бил доволен от това, че за някакъв по-дълъг период от време не е разпитана свидетелка по делото, въпреки че вътре в делото имало призовка, че тя е била призована. Той сметнал, че това призоваване, свързано с посещение на адреса на пострадалата в работно време от районен инспектор е несериозно и счел, че са проявили незаинтересованост и не са я разпитали за трети път по делото, а тя била разпитана. Делото било за грабеж, а пострадалата не искала въобще да се образува ДП в началото и самото конкретно дело е образувано не с нейна жалба, подадена в районното, а от репортаж, излъчен по Нова телевизия и прокуратурата се самосезирала. Конкретни срокове не били изтекли, а делото било докладвано в самото начало делото на наблюдаващ прокурор. Извършителят бил малолетен, на тринадесет години, поради което и не му е повдигнато обвинение.

Съдът кредитира с доверие показанията на свидетелката Д., тъй като същите са последователни, логични и по същество не се опровергават от останалите

доказателства по делото.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:
Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена от активно легитимирано лице, в законоустановения срок, насочена е срещу годен за оспорване акт.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган – Директора на СДВР в рамките на предоставените му правомощия по чл. 204, т. 3, във вр. с чл. 197, ал. 1, т. 1-3 от ЗМВР.

Оспорената заповед се явява постановена в съответствие с изискванията за форма на този вид актове, установени с нормата на чл.210, ал.1 от ЗМВР, предвид направеното в същата посочване на извършителя; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. В мотивите си заповедта препраща към справка рег.№230р-43620/03.11.2021г., поради което формално са налице изискванията за мотивираност на заповедта.

Заповед № 8121к-10392 / 06.11.2020 г. е издадена в рамките на преклузивните срокове по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР. Съгласно цитираната разпоредба дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от две години от извършването му.

Не е допуснато и нарушение на чл. 206, ал. 1 ЗМВР, съгласно която дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. На жалбоподателя са връчени покани за запознаване с материалите от проверката и за даване на писмени обяснения. Същият се е възползвал от правото си да не дава писмено обяснение.

Спазена е също така и процедурата по чл. 207, ал. 1 от ЗМВР, като е определен дисциплинарно разследващ орган. Държавният служител е запознат със заповедта по ал. 1 и обобщената справка по ал. 7, като същевременно се е възползвал от правата си по ал. 8.

Дисциплинарно разследващият орган е приключил дисциплинарното производство в определения му срок и е изготвил становище до органа по ал. 1 за наличието на основание за реализиране на дисциплинарна отговорност, като с това е спазено и изискването на ал. 12 от цитираната разпоредба.

В тази връзка съдът намира, че не са нарушени правата на жалбоподателя, който е бил запознат с отделните етапи и действия по дисциплинарното разследване.

Независимо от това, съдът намира, че оспореният акт е издаден при противоречие с материалноправните и процесуалноправните разпоредби на закона, по следните съображения:

Вмененото на В. Й. дисциплинарно нарушение е, че не е изпълнил задължението си на разследващ орган по чл. 203, ал. 1 и ал. 2 от НПК, нарушил е чл. 15, ал. 1 от ЗМВР и не е изпълнил вменените му с длъжностна характеристика № 513р-29074 / 2018 г. служебни задължения, като е прието, че Й. не е взел всички мерки, за да осигури обективното, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото - дисциплинарното нарушение по чл. 200, ал. 1, т. 11, пр. 1 от ЗМВР „неизпълнение на служебни задължения“.

Съгласно чл.203, ал.1 и ал.2 от НПК, задължение на разследващия орган е да събере необходимите доказателства и да вземе всички мерки за успешно завършване на разследването. Същият е длъжен да спазва писмените указания на прокурора /чл.15, ал.4 ЗМВР/.

На първо място, в хода на проверката не е установено жалбоподателят да е отказал да изпълни дадените с постановление разпореждания на наблюдаващия прокурор. Още по-малко това да е довело до неизясняване на делото от обективна и субективна страна.

Обстоятелството, че част от процесуално-следствените действия все още не са били осъществени към момента на отстраняването му от разследването, не обосновава подобен извод.

В хода на дисциплинарното производство не е извършвана проверка на какво се дължи допуснатото известно забавяне при провеждане на разследването.

При преценка налице ли е виновно неизпълнение на задължението за провеждане на своевременно разследване е следвало да бъде обсъдено на първо място какво е било натоварването на жалбоподателя за процесния период, съществувала ли е обективна възможност, при наличието на свръхнатовареност, да бъдат изпълнени в срок дадените указания, част които /напр. издирване на видеозаписи, изготвяне на СТЕ, установяване на допълнителни свидетели – очевидци/ предполагат ангажиране на значителен човешки и времеви ресурс.

В тази връзка, съдът намира, че безкритично е възприета тезата на наблюдаващия прокурор, че разследването не е извършено обективно, всестранно и пълно. Подобен извод е прибързан. Такъв би могъл да бъде направен едва в края на разследването – при предаване на делото на прокурора с мнение за прекратяване или за внасяне същото в съда. Настоящият случай не е такъв.

На следващо място, съдът не споделя становището на ответника, че са налице дълги периоди на забавяне и бездействие. Това е така, тъй като от една страна жалбоподателят не е бил водещ разследването инспектор, а посоченото ДП му е преразпределено по заместване, за периода от 14.07.2021 г. до 16.08.2021 г. Видно от представената от Д. преписка, в този период Й. е извършил процесуално следствени действия, изразяващи се в разпит на свидетел по досъдебното производство и е извършил разпознаване на лице, т.е. не е налице бездействие от негова страна.

Съдът намира, че в противоречие с установеното, в хода на

дисциплинарното производство е възприета тезата на сезиращия прокурор, че бездействието на Й., за периода от 14.07.2021 г. до 16.08.2021 г., е попречило делото да бъде приключено в максимално кратък срок. Съгласно разпоредбата на чл.234 ал.4 от НПК удължаване сроковете на разследване е в правомощията на прокурора. Той е този, който извършва преценка дали са предпоставките на закона за удължаване на законустановения срок, или не. В настоящия случай наблюдаващият прокурор е изложил убедителни аргументи, че делото е от фактическа и правна сложност, такива в полза на необходимостта от продължаване на разследването, като е дал приоритет на нуждата от разкриване на извършителя и доказване на неговата вина, пред тази за срочност на производството.

Посоченото от Д., в оспореният акт, че не е била назначена своевременно видео-техническа експертиза (ВТЕ) на приложените към делото записи, също не може да се вмени във вина на жалбоподателя. Видно от представените по делото доказателства ВТЕ е назначена с постановление № 230ек-362/15.03.2021 г. и определен срок за изпълнение 01.05.2021 г., в този период водещ разследването инспектор е била Р. Д., полицейски инспектор в 06 РУ-СДВР, а не жалбоподателя. ДП е преразпределено на инспектор Й. повече от два месеца след като е изтекъл срока за изпълнение на ВТЕ.

В хода на досъдебното производство, до постановяване на Постановление от 25.08.2021г., с което жалбоподателят е отстранен от работа по делото, не са давани указания, провокирани от качеството на воденото до момента разследване. Не е извършвана и подобна оценка. За първи път това е сторено с цитирания прокурорски акт, където е направена справка по дати и извършен пространен анализ на извършените процесуални действия, които са определени най-общо като неоснователно забавени и непрецизни.

В хода на настоящото производство не са ангажирани доказателства, жалбоподателят да е нарушил задълженията си, вменени с разпоредбата на чл.15 ал.1 ЗМВР, чл.203 ал.1 и ал.2 от НПК и длъжностната си характеристика – да извършва законосъобразно разследване по реда на НПК, като се ръководи от Конституцията, законите, указанията на прокурора и взема решения по вътрешно убеждение. Ето защо, не споделя този извод на дисциплинарнонаказващия орган, направен в оспорената заповед.

Колкото до субективната оценка на последния прокурор, водещ разследването за качеството на работа на жалбоподателя по конкретното дело, същата е намерила обективен израз в отстраняването му от разследването - действие, което е изцяло в прерогативите на прокурора и своеобразна санкция по отношение на служителя.

При тези обстоятелства, като е образувано дисциплинарно производство спрямо разследващия полицай Й. и е наложено наказание по идентични мотиви, с тези, изложени в постановлението за отстраняването му от разследването, без какъвто и да е самостоятелен анализ и при неизяснена фактическа обстановка /напр. относно обективните предпоставки за забавяне на

разследването/, по отношение на същия е упражнена несъответна с материалния закон и неговата цел наказателна репресия.

За пълнота, следва да бъде посочено и че процесната заповед е издадена и в нарушение на чл.206, ал.2 от ЗМВР. Съгласно същата, при определяне вида и размера на дисциплинарните наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. Нито едно от тези обстоятелства не е обсъждано от органа в оспорената заповед. Наказващият орган се е задоволил само да ги изброи и декларативно да посочи, че служителят е награждавана неколкократно, без да обсъди тези обстоятелства, заедно и поотделно. Горното възпрепятства съда да упражни съдебен контрол върху тези обстоятелства и обосновава извод за несъобразяване на оспорения акт с предписанието на чл.206, ал.2 от ЗМВР.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав намира, че не е доказано извършването на вмененото на В. Н. Й. дисциплинарно нарушение. Оспорената Заповед № 513з-11105 от 17.12.2021 г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи, като материално незаконосъобразна, следва да бъде отменена.

В сходен смисъл е и Решение № 3982 / 14.06.2022 г. по а.д. № 282 / 2022 г. на АССГ относно наложено дисциплинарно наказание за същия случай на служителката Р. Д..

С оглед изхода на спора, в полза на оспорващия следва да се присъдят направените по делото разноски, претендирани в размер на 10 лева държавна такса и 600 лева по договор за правна защита. Ответникът е възразил за прекомерност на възнаграждението, което възражение е основателно, тъй като минималния размер, посочен в Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, е именно до 500,00 лв., съгласно чл. 8, ал.3. Предвид изложеното, на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 510 лв.

Така мотивиран, и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 35-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. Н. Й., Заповед № 513з-11105 от 17.12.2021 г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи към Министерство на вътрешните работи, с която на основание и чл.204, т.3, чл.194, ал.2, т.2, вр. с чл.200, ал.1, т.11, пр.1 от ЗМВР, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

ОСЪЖДА Министерството на вътрешните работи да заплати на В. Н. Й., ЕГН [ЕГН] сумата от 510 лв. (петстотин и десет) лева разноски по делото.

Решението е окончателно, на основание чл.211 от ЗМВР.

СЪДИЯ: